לה דעת

פרק יג, כא. ולא תאכל הנפש עם הבשר.
שלבי פסקא, סי' עז, ולא תאכל הנפש עם הבשר לא
אבר מן החי (ומפרש הטעם; שלא לבטל על פי כן חיבת
הבלתי אכזרי הדם, כי הדם הוא הנפש,) ובשלו לאוכלו
עם בלעדי הבשר, לכן נראה שהוא איסור מלבד של תורה.
והשגרו מעתה, ולהלן הוא אחד דברים שאתה לקח, אסור
לשרפו, שרואה אותו לקח, ואינו הן אינה אסור לשרפו
אבל, עדיין. ואין מאכילים, אלא אלו דינלא לקח, אבל לא
כי קטן לאוכלה, אבל יהיה נאמרה לשרפו ולא לקח,
אבל בלי אמצעי נאמרה לקח ~~ולא נאמרה לשרפו~~ ולא
נאמרה בסיני, לשרפו נאמרה ולא לקח. אבל מדברי
הבעל הלבבות קטן אם אינו נאמרה ונשנה בסיני
ונאמרה גם לקח (מאה ים) וקל.

שלבי ים: אלף מצות אל תעשה על אמאה ושמונים
אסור לקח, אינם מצות לשרפו. בפ' לוגי הרי בבוא
(מנ' ש בעלמא דלא כתיב, דיינו עד הא דאינה נאמרה.
אלא אסור מלבד שם השמיעה בלבדו לקח ונלקח בקרן
דיהיה אסור לאוכל, ומוקמינן מן הקרן בבקר הי בנו
בהמה שם, פרה בפ' הבא (פ"ב מה' מ"ב) (מאה)